

STRUČNÁ ČTYŘICETILETÁ HISTORIE ODDÍLU KONDIČNÍ KULTURISTIKY

Oddíl kulturistiky byl založen na ustavující schůzi 4.května 1971 při tehdejším Spartaku Líšeň. Důvodem byl velký zájem cvičenců o specializaci na kondiční kulturistiku. Zakládajícími členy byli František Valoušek, MUDr.František Kalandra a Stanislav Zezula.

Počátky cvičení jsou spjaty se školou na Holzově ulici, v jejíž tělocvičně mohli začít členové kulturistiky s posilováním. Důležitou roli se začátky kondiční kulturistiky v Líšni má i kulturistický oddíl TJ TESLA Brno, který prostřednictvím prof. Františka Bulvy pomohl především cennými radami a organizačním úsilím.

Zdárný rozjezd oddílu kulturistiky oslovil i líšeňské ženy, které projevíly zájem tento oddíl také navštěvovat. Jejich přání vyslyšel MUDr. Kalandra, jenž cvičení žen zahájil dne 14.prosince 1971 v tělocvičně základní školy na Holzově ulici. Postupně, bohužel, zájem žen o posilování slábnul a oddíl kulturistiky se tak stal záležitostí jen mužů a dorostenců.

Cvičení probíhalo pravidelně dvakrát týdně, a to každé úterý od 18.00 do 20.00 hodin, a každý pátek od 16.00 do 18.00 hodin. Cvičencům, kterým dvojdenní cyklus nestačil, bylo dovoleno navštěvovat oddíl i v neděli, a to od 9.30 do 11.30 hodin.

Mezi hlavními úkoly oddílu kulturistiky bylo vytvoření takových prostředků z pravidelných ročních příspěvků jejich členů, ze kterých by bylo možno pořídit základní cvičební náradí a přístroje. Zakladatelé si také uvědomovali důležitost propagace zdravého stylu života mezi mládeží a dorostem, což vedlo k náboru nových cvičenců.

V roce 1978 se uvolnily prostory malé tělocvičny v budově Sokola, kde se oddíl kulturistiky střídal s oddílem stolního tenisu. Střídání s kroužkem stolního tenisu v jedné místnosti však bylo velmi nepraktické. Velkou část cvičební doby totiž zabraly instalace činek a přístrojů před cvičením a jejich úklid po cvičení. Navzdory těmto obtížím oddíl kulturistiky přežil a jeho členská základna se pohybovala mezi 20 – 25 cvičenci.

Počet cvičenců se neustále měnil. Důvodem byla poměrně značná fluktuace. Tato fluktuace měla příčiny technické (práce na směny, změna pracoviště nebo bydliště, nebo nástup na základní vojenskou službu) i lidské (mnoho mladých dorostenců odradila od posilování nutnost cvičit pravidelně a delší dobu, aby bylo patrné zlepšení jejich vzhledu).

Postupně se vytvořilo jádro zhruba 15 členů, kteří navštěvovali oddíl kulturistiky pravidelně a dlouhodobě, a kteří pod vedením svého předsedy ing. Jaroslava Hrdličky usilovně pracovali na zachování a rozvoji oddílu. Z jejich příspěvků se kupovaly činky a posilovací přístroje, zároveň také odpracovali ročně kolem padesáti až šedesáti brigádnických hodin při renovaci a údržbě prostorů posilovny.

V roce 1989 se počet členů zvýšil až na 34, což vedlo vedení oddílu k rozhodnutí započít se stavbou nové posilovny. Členové toto rozhodnutí podpořili takřka 300-ty brigádnickými hodinami, čímž výrazně překročili závazek o odpracování 5 hodin každým členem. Hrubá stavba posilovny byla dokončena v březnu 1991. V létě byla provedena izolace stěn sokolovny a v říjnu bylo vybudováno nové ústřední topení. Do konce roku byl dokončen chodník a započaty zbývající drobné dokončovací práce.

Uvedení nové posilovny do provozu umožnilo rozšířit posilování na všechny všední dny, tréninkové hodiny byly stanoveny na 16.00 až 20.00 hodin. Členové oddílu kulturistiky využívají možnosti i dalších aktivit v prostorách sokolovny, jedná se zejména o sportovní vyžití v rámci fotbalu, stolního tenisu a nohejbalu.

V roce 1992 bylo dokončeno pokrytí podlahy gumou, usazení ochranných mříží do oken, v roce 1993 členové kulturistiky vymalovali prostory posilovny, natřeli cvičební nářadí a provedli zbývající drobné dokončovací práce. V roce 1994 byla začata stavba nového vchodu do budovy, která byla dokončena do konce roku.

V dalších letech se členové kulturistiky, nyní již pod vedením nového předsedy Jana Weintritta zaměřili především na rozšíření cvičebního nářadí, konkrétně o přístroje na posilování nohou, sadu jednoručních činek a nakládací kotouče různých vah. Zároveň se v rámci brigádnických hodin, odpracovaných členy kulturistiky, podařilo zvětšit prostor posilovny zprovozněním bývalé kotelny a uhelny.

Především díky cílevědomé a obětavé práci předsedy Jana Weintritta se podařilo v roce 2001 dosáhnout rekordu v počtu platících členů kulturistiky, konkrétně 53 cvičenců.

I v dalším období pokračovaly intenzivní práce na rozvoji oddílu - byla vytvořena a přijata závazná pravidla oddílu v rámci sokolovny a byl také stanoven pravidelný cvičební rozvrh. Dále byl například, v rámci dobrovolné brigádnické činnosti členů oddílu i sokolské jednoty, vyřešen dlouhodobý problém se šatnami, což umožnilo rozšíření prostor posilovny o místnosti bývalé dílny a skladiště.

V období let 1997 až 2007 patřil oddíl k těm nejaktivnějším v rámci celé jednoty. Tato skutečnost, spolu se vzornou reprezentací, vedla v roce 2004 ke zvolení předsedy oddílu kulturistiky Jana Weinritta do výboru TJ Sokol Líšeň. Bylo to oceněním snahy o neustálé zlepšování podmínek pro cvičence, a to jak zvětšováním prostorů posilovny, tak i zlepšováním vybavení novými přístroji a činkami. Důležitá byla i činnost oddílu mimo posilovnu - především pořádání společných turnajů v nohejbalu, výletů i jiných akcí.

Po 13-ti letech usilovné práce předal v roce 2007 Jan Weintritt funkci předsedy oddílu kulturistiky svému nástupci Martinu Možnému - předal mu dobře fungující oddíl ve zvětšené a kvalitně vybavené posilovně.

Aby bylo možno se dívat do budoucnosti s optimismem, je potřeba pokračovat aktivním způsobem především ve výchovné práci vedení kulturistiky s mladými členy. Tyto je nutno vésti k vnitřní disciplíně a zodpovědnosti za další uchování a rozvoj oddílu. Vždyť pokud by převládla v nové, nastupující generaci lhostejnost, pasivita a nechuť udělat ve svém volném čase něco pro svůj oddíl, znamenalo by to také postupný zánik tohoto oddílu. A to by byla jistě velká škoda.